

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

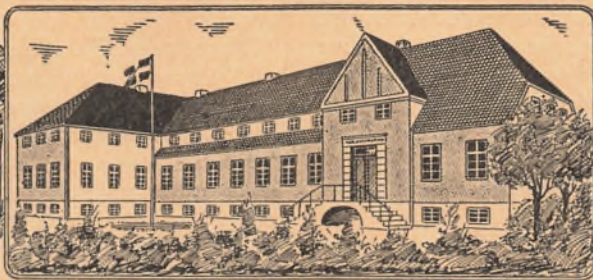
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Marts 1957

„Bed og arbejde.“

49. årgang nr. 3

MÆT ELLER SULTEN?

Den mætte vrager honning; alt bedsk er sødt for den sultne! (Ordsp. 27, 7).

Har du nogensinde prøvet at drikke kaffe og spise kager seks gange på een eftermiddag? I så fald ved man noget om, hvordan det er at føle sig mæt — helt mæt — stopfyldt uden egentlig ret at have fået mad. Således virker det i hvert fald på en normal mave, som ikke er helt overtrænnet med kaffe. Man har ingen lyst til at spise noget rigtig mad og trænger alligevel hårdt til noget. Den sunde sulfølelse er borte, og „den mætte vrager honning.“

Sådan noget kan man da lade være, man kan sige: „Nej tak!“

Vort legeme ved vi dog at værne en lille smule om, selv om også det kan være lidt nok; men hvad med sjælen? hvad med vort evigheds-liv?

Ofte søger vi at mætte sjælen med det, der ingen virkelig næring er i. Det var ikke alene den rige bonde, Jesus fortæller om, der troede, at sjælen kan mættes med jordens rigdomme.

Der er travlt i vore dage. Der skal tjenes meget, thi levofoden er høj. Man sparer på lejet hjælp. Lønnen er høj. Eller man har selv tjeneste, da er man bundet søgnedagene. Og der er så meget, så meget, man vil med til i fritiden. Så får sjælen lov at mætte sig med det, der ingen sjæleføde er i.

Erfaringen viser, det kan gå med det åndelige liv på samme måde, som før nævnt med legemet. Sjælen føler sig mæt, men har ikke fået mad.

Så har man slet ingen lyst og trang til bøn, intet savn af Guds nådemidler. Bibel og nytestamente og salmebog mugner ubrugt. Møder og gudstjenester har man ikke tid til, men hver dag mætter man sig med det, som måske nok legemet kan leve af, men ikke sjælen. Gudslivet dør.

Samtidig har man vel endog en god samvittighed både overfor Gud og mennesker. Det er jo ene gode og nyttige ting, man mætter sig med, man gør jo netop sin pligt.

Har du det sådan, så omvend dig, før det er for silde; bed Gud omvende dig, så bliver du omvendt.

Det er den største synd af alle synder at kaste vrage på Guds nåde i Kristus Jesus. „Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skulle alle disse ting gives eder i tilgift.“ Men det omvendte dur ikke, det lyder: søg først alle disse ting, så skal Guds rige gives eder i tilgift.

Har du mistet lyst og trang til sjælens rette mad, så arbejd! det giver madlyst. Arbejd på din egen sjæls frelse og arbejd dernæst på at bringe nådens ord til andre, og du skal få lyst til sjælens mad, så endog det bedsk i Guds ord smager sødt.

P. Roesgaard.

Dagligt brød og dagligt liv i hjem og hjemland

På væggen i vor spisestue hænger et lille maleri med klare og dog dæmpede farver. Jeg fandt det engang på en rejse til Vendsyssel. Det overses vist nok af de fleste, der gæster os, men det sker, at en eller anden standser foran det og spørger: Hvad er det egentlig, dette her maleri betyder?

For mig, der daglig har det for øje, holder det ofte en lille tale!

Kommer man nær hen til det, ser man, at der i det ene hjørne diskret står skrevet: *Det daglige brød.*

Billedets hovedmotiv er samlet af fire dele: Forrest ligger et kvart rugbrød, det man også i daglig tale kalder grovbrød, men lige ved siden af står et halvt franskbrød, også kaldet fint brød. Ganske nær brødene ligger en bibelbog og ovenpå den en salmebog. Bagved står en række bøger af almindelig litterært snit og udseende, lidt slidte måske, nogle af dem som bøger, der virkelig er læste, bliver det. Og ser man nøje til, opdager man, at lyset mod baggrunden brydes af vækster med frodige blade og blomster.

Der ses ingen mennesker på billedet, men alt ser så hverdagsagtigt og dog festligt ud, at man uvilkårligt siger til sig selv: Kunstneren må have tænkt sig, at de brød, den bibel og salmebog, de bøger og de planter anvendes og plejes af folk med kendskab til dagliglivets vilkår i arbejde og hvile, i hygge og brydninger, i pagt med det bedste på jorden og med kraft fra det himmelske.

Kort sagt et hjem af de mange tusinde gode hjem, der er ryggrad og hjerteslag for vort folk og land, grosted for opvoksende slægter, tryk og inspiration for dem, der færdes der og bærer hjemmet.

En jævn mand i sølvbryllupsalderen formede sin opfattelse af et hjem — sådan som han havde drømt sig det og oplevet det — i disse jævne strofer:

Hjem, det er værn mod trætte, tunge tanker.
Hjem, det er slægtens rod og grund og anker.
Glæden fordobles, sorgen man halverer,
når to den deler.

Kender jeg ham ret, siger han endnu god for denne drøm og erfaring efter nogle og tredive

års ægteskab sammen med en god og trofast kvinde.

Det omtalte lille maleri har måske allerede hos Dem sat så mange tanker i bevægelse, at jeg her kunne standse og overlade til Dem selv at bygge videre i drømme og handling, men jeg vil dog gerne forsøge at bringe en hymne på ganske jævnt prosadansk til eftertanke for os mandfolk, til hjemmets, den nuværende og den vordende husmoders pris og opmuntring! — udfra de fem b'er: brød, bøn, bøger, blomster, beboere.

Ordet „brød“ rummer jo i sig selv alt, hvad vi trænger til til legemets ernæring, livets opretholdelse og hverdagens og højtidssdagernes festliggørelse.

Der er uden al tvivl mangan en læser, som er klogere end jeg på kalorier, kulhydrater, vitaminer, og hvad det hedder alt det, der kræves for livets opretholdelse og legemets harmoniske udvikling i barneårene.

Det kan måske være sundt for os i vort lille hyggeland at tænke den tanke igennem, at vi i tiden har disse goder i overflod, men at en meget væsentlig part af jordklodens beboere er underernærede, og at også nogle er det herhjemme. De sidste måneders verdenshistorie har vel for en og anden ført tanken hen på ikke fjernt liggende år, da vi i vort land også kendte til noget, man kaldte mangelvarer og i nære nabolande til mangelsyge.

Det er næppe heller til nogen skade at erindre sig, at for nogle århundreder siden, da vesten stod på et kulturtrin, som i mange henseender endog stod over vort, og da vestens slægter var degenererede af nydelsessyge og vellevned, kom der et uhyre folkepres fra østens lande og væltede det hele i grus.

Ind imellem lader kloge folk skinne igennem, at en lignende katastrofe kan true i nutiden.

Ordene: Dagligt brød, har vidtspændende karakter. Vi kan bare tænke på Luthers forklaring til fadervors fjerde bøn! Og så ville vi vel endda i vore dage føje endnu mere til. Mange af hverdagens livsgoder er betinget af teknikens udvikling. Vi oplever det underlige, at mekanikkens udvikling har gjort mange ting simple og lettere at udføre, men at den har givet større travlhed og kræver større energiindsats

af vort end af noget tidligere slægtled, om vi vil nyde mekaniseringens goder.

Tiden har ført med sig, at mand og hustru i et hjem oftere end tidligere er direkte medarbejdere ved indtjeningen af dagligt brød (dette kan være og er både godt og ondt!). Sammen bør de drøfte, hvorledes det indtjente bedst bør anvendes og huske, at der må afsættes rigeligt til det, der i egentligste forstand kaldes for dagligt brød, men at der også må være noget — så vidt muligt — til det ekstraordinære, til „fint brød“ ind imellem. I et skolekøkken lærer eleverne i almindelighed at tilberede og servere fin middag afpasset efter såvel småkårsmandens som den mere velstillede økonomi.

Der ligger en sund tanke bag dette: En ødsel kone kan bære mere ud af køkkendøren i sit forklæde, end en flittig mand kan hjemkøre i en arbejdsvogn, siger et gammelt mundheld. I et hjem bør der være gode, sunde spisevaner, men også afveksling, så der bliver forskel på søgnedag og helligdag, på hverdag og festdag. Afveksling fremkaldt af et varmt hjerte, men afpasset til hjemmets økonomiske bæreevne. Det er rigtigt, at „den ager godt læs i gård, som en god hustru får!“

Billedets bibel og salmebog taler om, at i et hjem bør der også være tid og stilhed til bøn, til andagtsstunder.

Skotlands berømte søn, James Simpson, der ved sin opfindelse af bedøvelsesmidlet Kloroform ikke alene blev verdensberømt, men gav lindring til tusinder og atter tusinder af lidende, voksede — som så mangan anden berømt — op i et fattigt hjem. Faderen bragte forretningen til fallittens rand, moderen rettede hjemmets sunkne økonomi op ved dygtighed og slid og opdrog 8 børn.

Om denne mor fortælles i en James Simpson biografi:

„Naturligvis kunne det hælde, at en mor, der havde så meget om ørerne, kunne blive træt og ked af det; ja, at hun måtte græde.

Men så havde hun et pulterkammer oppe på loftet. Der tyede hun hen, når det kneb; og børnene gik på tæerne nede i stuen og var ganske stille. Begyndte en af de små at pludre op, var der straks en af de større:

„Du må være ganske stille, for mor er oppe på loftet for at tale med Gud.“

Og aldrig slog det fejl; når mor kom ned igen, så var tårerne borte, og smilet var kommet igen med nye kræfter til at tage livskampen op.“

Om der i et hjem vokser børn op, da husk, at ikke alene er der bogstavrim i „børn og bøn“, men en mor og en far får nogle af deres bedste stunder, når de lærer deres børn at bede aftenbøn, og samtidig giver de dem god ballast til sejladsen over livets hav.

Bøgerne på maleriet er øjensynlig både af oplysende og skønlitterært indhold. De minder om, at i et hjem bør faglig dygtighed forenes med interesser, der bærer ud over, hvad der i snævrreste forstand rummes inden for hjemmets fire vægge.

For min tanke står nu et andet maleri. Det hænger på en svensk højskole og dækker næstendels en væg i den stilfuldt møblerede og smykkede elevdagligstue.

Maleriet fremstiller to kvinder og to mænd i færd med at samle kartofler, folk i hverdagsdønt og hverdagstøj. Det er ved solnedgang. Aftenskyerne rødmer, og aftenklokkerne ringer. En af de arbejdende ser ud, som om tankerne flakker hid og did, her og der og alle vegne. To er krumbøjede slidere, hvis blik er bundet af jordens gaver, og hænderne rastløst arbejdende. En yngre kvinde, skikkelsen præget af strengt arbejde, ansigtet energisk og dog blødt, løfter ansigtet, skuende mod solnedgangen og lyttende til kirkeklokkens toner. Hun synes egnet til at fylde en plads på jorden, men har sans også for det øventil.

Bøgerne på mit billede, en del af dem i hvert fald, symboliserer det præg af kultur, der kan være i ethvert hjem, hvor man ikke har nok i det materielle. Det kunne for så vidt have været symboliseret ved mange andre ting, musikinstrument for eksempel.

Bøger kan indeles på mange måder: For børn, unge og ældre! Gode bøger, dårlige bøger, belærende bøger, underholdende bøger, bøger, der kalder på smilet eller latteren, og bøger, der kalder Alvoren frem. Bøger, der hidser det onde i ens sind, og bøger, der giver rene tanker og høje idealer.

Det kunne være fristende her at komme ind på en nærmere omtale, men lad os nøjes med at sige: Der er for mange gode bøger til, at man

skal spille tiden på de dårlige, de slibrige, de giftige.

Blomsterne i hjemmets billede kan stå som udtryk for så mange ting, lige fra det, der giver netop det hjem sin egen luft, til alt det, der iøvrigt skaber hygge og velvære af møbler og andet indbo. Men det får enhver digte videre om, som han eller hun kan det bedst.

Jeg skal blot minde om, at der er et gammelt ord, der siger, at blomster trives kun, hvor der bliver snakket med dem, det vil sige, hvor der er hjertelag for dem. De har det ligesom børn og andre mennesker.

Ligesom blomsterne kan fylde stuerne med deres duft, kan de i et fattigt hjem være med til at mildne og levendegøre, at sprede skønhed og livsharmoni. Ved deres higen mod solen og lyset kan de tale til os om at gøre det samme og om at være med til at sprede sol og lyse, hvor vi færdes.

Når jeg har skrevet om billedets brød, dets opfordring til at signe brød og arbejde ved bøn og bibellæsning og sang, skrevet om dets bøger og blomster, har det ikke kunnet undgås, at det er gået mig som billedet: Dette og jeg fører ideelig tanken hen på dem, der bebor hjemmet, som giver hjemmet dets egentlige liv, som på en gang udgør dets ramme og indhold.

I en forhandling om hjem og børneopdragelse blev der sagt: Lige meget hvor mange børn, der vokser op i et hjem. Der er dog egentlig kun to i hjemmet, der skal opdrages: Nemlig ham og hende! Far og mor!

Se, dette bragte opdragelsesproblemet ind i en ny bane. Problemet sat på spidsen ganske vist. Men en tanke, vi bør eftertænke.

Vi mennesker er mange slags, både af ydre og indre, forskelligartede og dog med et vist grundpræg, som mennesker netop.

Vi vil hver for sig være med at præge vort hjem og vore omgivelser med vort væsen, vore tanker, vor færd: livlig, alvorlig; stiltfærdig eller støjende. Vi skal ikke være ens og bliver det aldrig. Vi kan lære af hinanden, men bør aldrig kopiere hinanden! Heller ikke i vore hjem.

Børn lærer bedst ved eksempler. I den før omtalte levnedstegning af James Simpson står der også om hans mor: „Dog! hun var ikke alene dygtig, hun var også from, og den dejligste lille mor, man kunne tænke sig. På den na-

turligste måde forstod hun at drage sine børn til Gud. Ikke alene, at hun tog dem på skød og lærte dem at bede deres barnebønner, ikke alene, at hun fortalte dem om Gud og den kære Frelser; nej, hun var en levende prædiken for dem hver dag af den slags, som alle, også de mindste børn, kan forstå.“

Det er den slags kvinder, vi har brug for også i dag!

Nuvel! — Vi har også brug for dem, der på god måde kan repræsentere og præstere i det offentlige liv, i de sociale forhold, i kunstens verden osv. osv. Men alt dette bæres dog menneskelig talt af de mange tusinde hjem, hvor den — som regel — „ukendte kvinde“ trækker i trådene, inspirerer og afbalancerer.

Vi har en gang om året en officiel „Mors dag.“ Men i hjemmene er det mors dag hver dag, døgnet og året rundt. Måtte unge ansvarsbevidste, veluddannede, kristne kvinder rykke ind til den altid igang værende afløsning for dem, der nu er, og for dem, der før var hjemmenes søjler og grundpiller. De er herved med til at bære ikke alene eget hjem, men vort land, og Guds kirke på jord.

En hjertelig hilsen og en noget sen, men lige velment tak for de mange gode breve og hilser til jul og nytår.

Eders Dagmar og Laurits Kaag.

★ Hjemme fra skolen

Sjældent er en måned forløbet så roligt og normalt som den sidste. Vi har passet vort skolearbejde både åndeligt og timeligt. Målet for vort arbejde kan vel udtrykkes således: Vi vil prøve på at hjælpe eleverne til både at tro og leve vel.

Eleverne har selv udført et smukt arbejde både på den ene og den anden måde. De små møder tirsdag aften på 3 elevværelser har de selv stået for, og disse møder i forbindelse med missionsugen har for os at se haft stor betydning. Vi har haft en rig tid, og vi har set, at det gamle ord om at søge og finde stadig står ved magt. Nå, det tvivlede vi nu heller ikke om, men derfor er det alligevel så stort og rigt at få det bekræftet.

Her er bedt, og her er arbejdet, og Gud har været god imod os.

Så har vi passet vort daglige skolearbejde, og jeg tror aldrig, at noget hold har været så langt fremme i regning, som vort nuværende. De andre fag er ikke så lette at bedømme, men her er det i alt fald gået godt eller normalt.

Vi har lige haft en udflugt, hvor Aagaard og jeg sammen med højskoleeleverne besøgte 2 demonstrationsbrug i Thy, og det var rart at se, at det, som vi prøver på at lære eleverne, kunne praktiseres. Da vi var kommet til Thy, benyttede vi lejligheden til at se Lodbjerg fyr og klitplantage, og vi fik også en ordentlig og besværlig klatretur op og ned ad de store skrænter ud mod havet. Vi nåede også at se den skønne og imponerende Vestervig kirke med den hellige kilde og „Liden Kirsten“s grav.

Om få dage skal vi have den rigtige Vesterhavstur til Harboøre, Thyborøn og Bovbjerg. Her skal vi alle med, og vi har en invitation til eftermiddagskaffe, så den er højfin.

En aften venter vi „Onkel Anton“ på besøg, og han er så kendt fra vinter- og sommerlejre, så vi er rigtig mange, der glæder os til besøget.

Vor forældrefest bliver lørdag den 30., og den vil således falde sammen med vor afskedsfest. Dette er meget praktisk, da mange forældre selv er kørende eller har lejet bil, og de kan så få sønnen og hans sager med hjem.

Vi håber, at der hverken bliver vinter- eller forårstravlt den dag.

„Jesper“, „Jeppe“ og „Moster Ruth“ har givet en gevaldig fest for eleverne. Den var helt ubeskrivelig, og hvorfor så prøve derpå.

Vinterskolen 57-58 tegner fint. Efterskolen er nu besat, og til højskolen er der pænt med forespørgsler, ligesom de første indmeldelser er kommet.

Sommeren 1957

Når solen skinner, sker det, at vi glemmer vore unge mænd, og vi ser i ånden, hvordan sommerlejerne af årgang 57 leger i haven.

Mon de skal øst om skolen for at komme der, fordi der bygges ved vestgavlen og i stauvedet? Mon de kan danne storkreds omkring flaget, eller er pladsen der gravet op af hensyn til nyt kloak-anlæg? Ja, vi ved det ikke; men vi ville gerne have bygget, og så skal vi jo gennem roderiet. Kommer tilladelsen i begyndelsen af april, hvilket vi må håbe, så får vi vel nok travlt med de endelige forhandlinger med håndværkerne; for nu er licitationen forældet.

Vi ved dog een ting. Der bliver fuldt hus til som-

mer — godt og vel. To af de indmeldte elever har udmeldt sig igen med gyldige grunde; men de ledige pladser blev besat omgående, så der var stadig 69 elever. Men så samtidig med, at vi fik en ny ordning med ung lærer fra maj, og det blev os klart, at „Elysium“ kunne komme til at stå tom de første 3 måneder, kom der indmeldelser fra 4 færøpiger. De havde ikke forespurgt i forvejen, og vi forhandlede meget om sagen. Det ville jo knibe i spisestuen og i de 6 ugentlige fællestimer; men det endte med, at vi blev enige om, at det kunne gå med 73, når de få 3 måneders elever fik „Elysium.“

Elev nr. 74 fik vi, fordi jeg havde kvitteret for en indmeldelse, men glemt at indføre den. Det var jeg meget ked af, men godt, at det blev opdaget, da eleven søgte understøttelse. Unægtelig vil der et sted blive en seng for meget, men det skal jo gå, og der kan erfaringsmæssigt let blive en eller anden, der for eksempel må afbryde på grund af sygdom.

Til sommer skal vi så prøve, hvordan det er at undvære lærer Jespersen. Det vil blive et stort savn; men vi skylder ham megen tak for flittig og dygtig tjeneste i 5½ år, og fordi han blev, til vi fandt en afløser. De 2 første måneder bliver det Ejvind Svendsen, som mange af os kender. Han går i 3. klasse på Vordingborg seminarium. Fra 1. juli bliver det en ung mand fra seminariet her. Han vil til den tid være færdig med sin uddannelse, men beholder sit værelse på seminariet til 1. august, og da regner vi så med, at „Elysium“ igen bliver hjem for en ung lærer, som tilfældet har været i 34 år.

Fra en vandremappe

En efterskoleelev skriver: Siden vandremappen sidst besøgte mig, er der også sket en hel del i min tilværelse. Det største og mest nærværdige er dog det, at jeg har måttet bekende mig som en synder og fundet Jesus som min frelser.

Det skete ikke ved store prædikanters tale eller ved præsters prædikener, men derved, at et ganske almindeligt menneske kom og spurgte mig, om jeg var rede til at dø, dersom der kom bud efter mig samme nat. Selv om jeg nok vidste, hvad mit svar måtte blive, undlod jeg dog et stykke tid at svare. Mine forældre har altid vist mig hen til Jesus, og ofte talt med mig om vejen. Alligevel var jeg kommet langt bort, men dog ikke længere, end der var en vej tilbage.

*

I samme vandremappe skriver en af højskoleeleverne: Min fritid har jeg også let ved at få til at gå. Jeg er med både i KFUM og K og i spejderarbejdet, og det lægger beslag på en hel del tid. Men jeg tror ikke, vi må gå uden om

den slags arbejde, selv om mange siger, at det er ulønnet, hvilket jeg dog mener, at det slet ikke er. Det er ikke lønnet med penge; men Gud skal nok give dem løn, der arbejder i hans gerning. Går vi uden om det, som Gud har lagt hen til os, så kan vi også let gå glip af den velsignelse, som Gud ville give os gennem dette arbejde. Og arbejdet i sig selv kan hjælpe os til at bevare hjerterne varme; kommer vi til at gå ledige, da er vi i stor fare.

Men vi behøver ikke at gå ledige; der er arbejde til alle, og der er i alt fald altid brug for bøn og forbøn. Lad os også huske vor skole i Nr. Nissum.

*

Om ånd og materialisme har en fundet følgende og citerer det for kammeraterne:

Lad os tænke os, at en mand har en krone. Han møder en anden mand og giver ham kronen. Når de skilles, er den ene blevet en krone fattigere og den anden en krone rigere.

Det er materialisme.

Men hvis manden i stedet har en god tanke, da fortæller han den anden om sin tanke. Og når de skilles, er de begge i besiddelse af samme gode tanke.

Se, dette er ånd.

*

Endelig er der en, der skriver noget, som vist (desværre) også er sandt: I har næsten fået en motorcykle eller knallert hver især, jeg har også fået en.

Mon vore vinterelever ikke ved, at motor-køretøjer kan være farlige lommetyve?

Elev fra sommeren 56 skriver

En morgen, da jeg læste i min andagtskalender, kom det til mig, at her var noget, jeg burde skrive til bladet; for jeg syntes, det var et særlig godt stykke.

Først stod der således: „Hver dag, vi får lov at opleve, er en Guds gave.“ Mon vi rigtig betænker dette, at hver dag virkelig er en gave og ikke noget selvfølgeligt? Husker vi at sige vor Gud og Fader tak for hver dag?

Længere fremme stod der: „Gud ser alle vore skridt.“ Det er godt at vide dette og tænke meget derpå. Det er så rigt, at vi ikke behøver at føle os alene, men må vide, at „Han er med os,

den stærke Gud, hvis ånd os bærer på ørnevinge.“

Når jeg nu har fortalt om andagsstykket, der gjorde mig så glad, så vil jeg også fortælle om en anden stor og skøn oplevelse, jeg har haft; jeg har været på vinterlejr. Skønnest var det om søndagen, da vi var til alters, og præsten sluttede med ordene: „Frygt ikke, tro blot!“ Synes I ikke, her ligger en stor betryggelse? Vi behøver ikke at frygte, når blot vi vil tro. Når alt ser umuligt ud for os, må vi huske, at alt er muligt for Gud.

Jeg har også oplevet, at det er sådan en stor velsignelse at bede. Jeg oplevede det i Nissum, og jeg har også oplevet det efter at være kommet hjem. Vi må ikke glemme at bede.

Hermed de kærligste hilsener til staben på skolen og til alle veninderne fra sommeren 56.

I. H.

Regnskabet

Elevforeningens regnskab savner i år een stor post, nemlig elevfestens bortlodning; men som deltagerne sikkert husker, var det bestemt, at alle pengene fra den store bortlodning skulle gå til vores byggefond. Når dette tages i betragtning, er det meget glædeligt, at vi alligevel kan slutte vort regnskab med et pænt overskud på 1223,97 kr. Dette resultat er nået ved, at medlemmerne har været flinke til at betale kontingent, og ved at spare på de to store udgiftsposter: bladet og understøttelserne. Det er selvfølgelig ikke meningen at blive ved i den kurs; men det forestående byggeri og skolens indretning vil jo sikkert også stille forhåbninger til elevforeningens hjælp. Der er altså stadig god brug for kontingent og gaver. Tak, om alle vil indbetale for 1957 snarest — mindst 3 kr., helst 5 kr. Husk at skrive årgang på kortet.

Tak og venlig hilsen.

H. Lindskov Rasmussen.

Elevforeningens regnskab

for 1956.

Driftskonto:

Indtægter:	
Kontingent	8686,60
Gaver m. m. (se spec.)	90,00
Renter	581,15
Tilbagebetalt lån	210,00
Balance	9567,75

Udgifter:	
Bladet har kostet	6710,78
Understøttelser	1260,00
Landslevforeningen	300,00
Hjælp til „Ladelund“ i Sydslesvig	25,00
Porto	48,00
Overskud	1223,97
Balance.....	9567,75

Gaver specificeret:	
Vandremapper:	
„Sølvsnoren“ 1928—29	6 kr.
„Sølvsnoren“ 1934—35	13 kr.
„Kontakten“ 1946—47	10 kr.
1949	5 kr.
„Den lille Krans“ 1954	5 kr.
„Limfjordsminder“ 1954—55	26 kr.
Gave fra 1955—56	25 kr.
Gaver ialt.....	90 kr.

Formuekonto ved årets begyndelse:	
Lånt højskolen	2605,00
I banken	8465,82
Girobeholdning	379,50
Kassebeholdning	430,92
Formue.....	11881,24
Minus gæld til bogtrykkeren	1284,96
Formue	10596,28
Overskud 1956	1223,97
Balance.....	11820,25

Ved årets slutning:	
Lånt højskolen	2605,00
I banken	9405,09
Girobeholdning	479,29
Kassebeholdning	899,17
	13388,55
Minus gæld til bogtrykkeren	1568,30
Balance.....	11820,25

Understøttelsesfondens regnskab.	
Formue 1. januar 1956	2925,29 kr.
Tilskrevet renter	139,66 kr.
Formue 1. januar 1957	3064,95 kr.

Af formuen indestår 3064,23 kr. på 2 bøger i Lemvig bank. De resterende 72 øre ligger i en tobakskasse; men de er bestemt ikke røget.

Understøttelsesfondens må slet og ret betragtes som et tillæg til elevforeningen.

Byggesagen

Mariane Jacobsen (52)	100 kr.
Tiende februar (kan)	100 kr.
Gerda F. Jacobsen (52)	5 kr.

For ialt 205 kr. meddeles hermed kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 6070 kr. Ialt 6275 kr. Om selve byggeriet foreligger intet nyt.

Stipendier til dansk ungdom til højskoleophold

i de tre andre nordiske lande

En chance for dansk ungdom, som ønsker at lære vore broderlande at kende.

Man kan regne med, at der fra den finske og den svenske rigsdag og det norske storting atter i år på forslag af foreningerne Norden vil blive bevilget stipendier til unge kvinder og mænd til ophold på finske, svenske og norske folkehøjskoler i vinterhalvåret 1957—58. Der vil antagelig være 30 stipendier til højskoleophold i Sverige, 10 til Norge og 3 til Finland.

For at komme i betragtning må man være dansk statsborger, senest den 1. oktober 1957 fylde 18 år, tidligere have været elev på en dansk folkehøjskole og desuden være velanbefalet. Andre unge, f. eks. med real- eller studentereksamen eller en tilsvarende uddannelse, vil dog også kunne komme i betragtning.

Alle oplysninger fås ved indsendelse af adresseret og frankeret svarkuvert til foreningen Norden, Malmøgade 3, København Ø.

Fripladser på svensk landbrugsskole.

Osby Lantmannaskole ved Håssleholm i det nordlige Skåne giver nogle hele fripladser for unge danske til sit 5 måneders teoretiske sommerkursus (begynder 24. april), sit 6 måneders havebrugskursus (fra 24. april) og sit 5 måneders praktisk-teoretiske kursus for elever i alderen 15—18 år (fra 24. april). Til de to sidste kursus får deltagerne desuden 50 sv. kr. om måneden til lommepenge. Der er adgang for såvel kvindelige som mandlige elever.

Ansøgninger sendes til forstanderen for Osby Lantmannaskole, Osby, Sverige, der også giver alle oplysninger.

Fremgangsmåde ved ansøgning om statsstipendium til ophold ved finske, norske og svenske folkehøjskoler i vinteren 1957—58.

Hvem kan komme i betragtning?

Det er en betingelse for at komme i betragtning, at man

- 1) er dansk statsborger,
- 2) har gennemgået mindst et 3 måneders kursus ved en statsanerkendt dansk folkehøjskole og er velanbefalet af dennes forstander. Andre end tidligere højskoleelever vil dog kunne komme i betragtning, hvis de har en til et højskoleophold svarende uddannelse eller f. eks. real- eller studentereksamen,
- 3) fylder 18 år senest 1. oktober 1957.

Fremgangsmåde ved ansøgning:

Ansøgeren skal besvare nedenstående spørgsmål i klar opstilling og med tydelig skrift:

- 1) ansøgerens navn og fulde adresse,
- 2) ansøgerens erhverv,

- 3) ansøgerens fødselsdag og -år,
- 4) hvilken højskole har De besøgt og hvornår?
- 5) hvilken anden uddannelse har De?
- 6) har De ønske om at komme på nogen bestemt højskole (et eventuelt ønske vil så vidt muligt blive fulgt, men det er indstillingsmyndighederne i det pågældende land, der har den endelige afgørelse, som bl. a. er afhængig af, om flere har ønsket at komme til samme skole, om der er plads m. m.),
- 7) har De særlige interesser, som De ønsker at udbyde under højskoleopholdet?
- 8) gælder ansøgningen Finland, ønsker man da svensksproget eller finsksproget skole?

Tidligere højskoleelever skal sende ansøgningen med svar på ovenstående spørgsmål til forstanderen på den højskole, de sidst har besøgt. Forstanderen videresender ansøgningen til „Norden“, hvorfor ansøgeren skal vedlægge en frankeret kuvert, adresseret til foreningen Norden, Malmøgade 3, København Ø. Ansøgningen fra tidligere højskoleelever kommer kun i betragtning, hvis de indsendes gennem en højskoleforstander.

Ikke-højskoleelever må vedlægge bekræftede afskrifter af anbefalinger og eksamensbeviser.

Ansøgningsfristen udløber den 30. juni 1957.

Stipendiernes størrelse og anvendelse:

Finland: Hvert stipendium udgør 25.000 mark, der almindeligvis dækker udgifterne ved opholdet (dog ikke lomme penge samt opholdet i juleferien). Rejsen betales af stipendiaten (ca. 450 d. kr. t/r). Kursus begynder i slutningen af oktober 1957 og varer i 6 måneder.

Norge: Hvert stipendium udgør 750 n. kr. til skolepenge og 150 n. kr. til hjælp til rejseudgifterne m. m. De norske højskoler lader i reglen de 750 kr. dække omkostningerne ved selve opholdet. Kursus begynder i oktober 1957 og varer 6 måneder.

Sverige: Hvert stipendium udgør 105 sv. kr. pr. måned. Udgifterne opgives til at ligge mellem ca. 105—180 sv. kr. pr. måned excl. lomme penge, idet dog bl. a. gymnastikhøjskoler og nogle enkelte andre herunder Bruunsviks folkhögskola ligger noget højere. 1 hen- og tilbagerejse i Sverige refunderes. Kursus begynder i okt. 1957 og varer 5—6 mdr.

Meddelelse om uddeling af stipendierne vil blive udsendt omkring 1. september. Også de, der ikke kommer i betragtning, vil få meddelelse.

Det er rigsdagene i Finland, Norge og Sverige, som på forslag af foreningerne Norden har bevilget de stipendier, der her er tale om, for at fremme det nordiske kulturfællesskab.

ne, taler over emnet: At være ung i dag.
Billetter fås ved indgangen. Alle er velkomne.
P. u. v. Tage Sanden.

Vore møder.

31. marts. „Carmel“, Århus. A. Kr.
2. april. Koldingkredsen. L. R.
3. april. Koldingkredsen. L. R.
4. april. Åbyhøj. L. R.
5. april. Mejrup. A. Kr.
9. april. Ans, konfirmandfest. L. R.
10. april. Thorning, konfirmandfest. A. Kr.
10. april. Sunds, unge hjem. L. R.
11. april. Herning, unge hjem. L. R.
12. april. Ø. Assels, konfirmandfest. A. Kr.
13. april. Durup, konfirmandfest. A. Kr.

Vandremappernes besøg.

15. febr. „Limfjordsminder II“ 1947.
 28. febr. „Mindekreds“ 1950.
 1. marts „Ringens“ 1955.
 1. marts „Limfjordsminder“ 52-53.
- Og så har jeg vist desværre glemt een, som jeg mener at have skrevet i den 3. marts.
15. marts „Ringens“ 1936.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1956 Frk. Ruth Bahn Jensen, Optagelseshjemmet, Struer — samme, Kvarmløse, Tølløse, Sj.
Frk. Ingelise Hansen, „Ejebo“, Bregnerød, Farum — samme, Stengårdsallé 194, Bud-dinge, Søborg.
- 1955 Frk. Birthe Andersen, De gamles hjem, Ska-gen — samme, Seminariet, Nr. Nissum Seminarieby.
Frk. Inge Madsen, Højbo, Rørbæk — sam-me, Seminariet, Nr. Nissum Seminarieby.
Frk. Else Moos, Sygehuset, Kolding — sam-me, Neder Jerstal, Over Jerstal.
- 1953 Frk. Sigrid Lund, Neder Jerstal, Over Jerstal — samme, „Rosenlund“, Thyregod.
- 1953 Fru Marie Christensen, Bakkely, Lundby, Aulum — samme, „Skovlyst“, Herrup, Vin-derup.
- 1952 Frk. Elly Eriksen, „Højlund“, Tvis. — Fru Elly Christensen, Krejbjerg smedeforretn., Krejbjerg.
- 1950 Frk. Grethe Nielsen, adr. muremester J. S. Nielsen, Andrup pr. Esbjerg — samme, adr. Kr. Jacobsen, Vesterbro 95² th., Ålborg. Røntgensygepl. frk. Edel Sørensen, Thyras-gade 4² tv., Ålborg — samme, Gl. Kærvej 8¹, Ålborg.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

M. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 5656

HØJSKOLEPOST

Østvendssyssel højskolekreds

afholder sammenkomst lørdag den 16. marts kl. 20 i Hjallerup missionshus. Forstander Davidsen, Hor-

24
Stations pæd. Studieråd
A. Kristensen